

Góðar mentunnaðarstöður er besta verjan

Góðar mentunnaðarstöður hjá einum fólki er besta verjan, sigur Niels Mattiasen, sum ikki er bangin fyrri at fara uppí EEC mentunnaðarligu sæð

Hesin vakri, stillföri maðurin í vökrum klæðningi og vælpussaðum skóm eitur Niels Mattiasen og er ein av oddamonnunum hjá danska javnaðarflokkinum.

**JAVNAÐAR
MENN
I
NORÐAN
LONDUM**

Men soleiðis er Niels Mattiasen bert uttan á skráðuni. Hetta kann ein tosað við um tá ein hevur sitið á gólvinum í Grand Central jarnbreytastøðini í New York saman við Niels Mattiasen og tala um politikk saman við einum bólki av hippiarum.

Ger so væl - ein miljón

— Hvussu bleiv tú floksskrivari? — Tað byrjaði við eini tele-

fonsamrøðu í 1957, tá H. C. Hansen bað meg koma til sín í uttanríkisráðnum. »Eg fái ikki tíð at taka mær av tí meiri stuttliga tættinum av valstríðnum, — kanst tú?« spurdi H. C. Hansen og legði afturat: »« fæ eina miljón til tað»

Eg hugsaði meg um og tók síðani av.

— Vit brynjaðu okkum út til valstríð við herrópnum: »Latíð við ráða — tað geri eg«. Vit mistu fyra mans og eg var heilt frá mær sjálvum. Sum kunnugt er tað altíð so, at um flokkin vinnur eitt val, eigur fólkatingsbólurin heiðurin av tí, men um tap verður, eru tað teir sum hava lagt valagititionina til rættis sum fáa ábyrgdina. Tibetur hava eisini góð val verið í minni tíð, men hesa ferð fór eg ógvuliga sorgarbundin til USA.

Tá eg kom heimaftur lá bræv til mín. Tað var aftur H. C. Hansen sum skrivaði, stutt og greitt: »Vilt tú ikki taka starv í sum floksskrivari?«

Kommunistur til eplaverkfallið

— Flestu av teimum sum eru týðandi javnaðarmenn í dag byrjaðu í D.S.U. Hetta gjørdi tú ikki.

— Tá var D.S.U. ikki so aktivt sum eg kundi hugsa mær. Í krigsárunum var eg kommunistur, men eplaverkfallið í 1945 gjørdi meg til javnaðarmenn.

Tað var tá arbeidararnir fóru mótmælissongu til Christiansborg og mótmæltu

NIELS MATTIASSEN: FODDUR 21.7. 1924. SONUR HEINRICH OG DAGMAR MATTIASSEN. SKRIVSTOVUUTBUGGING. SKRIVARI I SOSIALDEMOKRATISK FORBUND 1957. FLOKSSKRIVARI 1961—70. LIMUR I FOLKATINGINUM FRÁ 1960. MENTUNARPOLITISKI TALSMADURIN V. M. FORMADUR FYRI MENTUNAR-

teimum høgu eplaprisunum. Axel Larsen tosaði teimum eftir munni og vann sjálvur nógv av hesum; men Hedtoft kom síðani út á svalan og segði bart út til tey, sum har vóru komin saman, at fólk sum tey, sum vóru komin so væl burtúrur krigsárunum, skuldu lata væl at og ikki klaga um eplaprisir. Sjálvandi var hetta ikki væl móttikið av fólkamongdini, men tað visti hann framanundan.

— Tú er enn á vinstravonginum av flokkinum. Hvussu er tað tá at vera floksskrivari?

— Hann sum er floksskrivari kann hvorki taka sær serliga av teimum á høgri ella vinstravongi, men bert royna at halda saman. Men sjálvandi ber til at royna at fáa flokkin nakað á tað bórðið ein sjálvur heldur vera tað rætt. Eg haldi, at fólkareði hjá limunum er annarleiðis nú enn tað var fyrr. T. d. er fólkareðið fært út til tað longsta við at senda ein spurning sum EEC út til fólkakvøðu.

— Og politikkarnir sleppa undan at taka støðu...

— Ikki tá teir longu hava tikið støðu og soleiðis sagt frá støðu síni.

Kollveltingar koma ikki norðanifrá

— Hvat heldur tú um at fara upp í felagsmarknaðin?

— Á tí mentunnaðarligu økinum er onki at vera bangin fyrri við EEC-limaskapi. Dan-

NEVNDINA HJÁ JAVNAÐARFLOKKNUM OG FYRI EFTIRLITSRÁÐNUM HJÁ KGL. SJÓN LEIKARHÚSINUM. SENDI-MAÐUR I ST 1966 OG -67. BLAÐSTJÓRI Á TIÐARRITINUM »NY POLITIK«.

mark er eitt produkt av Europa. Kollveltingarnar koma ikki úr Laplandi, og Karl Marx er ikki abbi Olof Palme. Tað er frá Europa vit hava fingið rómarett og sosialismu.

— Men ofta hendir tað, at mentunnaðarlig tilmál verða skýggjaði til viks, tí pengar eru ikki til staðar.

— Tað er syndarlga at hoyra at so er. Vit skulu hava ráð at klára tað í teirri stressaðu tilveru, sum vit liva í. Allir spurningar um trivnaðin hjá menniskjanum skulu hava fyrsta rætt, Miljøpolitikkurin er framtíðar sosialpolitikkur, og eg kann ikki altíð góðtaka, at tað til eina og hvørja tí kunnu útvegast 50 miljónir til ein nýggjan torpedobát ella herflogfar, meðan kassin er stongdur, tá talan er um mentunarpolitikk. Eitt gott mentunarmiljø er betur verja enn nakað annað.

Er liturin bliknaður?

— Heldur tú, at liturin er bliknaður?

— Sosialisma er annað enn sosialisering. Tað er eitt livsinnihald. Avgerandi er, at samfelagið verður skipað soleiðis, at tað ikki bert vera tey virðini sum tað kapitalistiska samfelagið hevur skapt, verða tey avgerandi.

Materialistiska søgufatanin byggir á, hvussu tann fíggjarliga skipanin er fyrri hitt einstaka menniskja; men hvat skulu vit sosialisera fyrri, um vit ikki vita, hvat vit vilja við menniskjanum og tí miljónum tað livir í?

Tað góða við vælferðarsamfelagnum er, at fólk hugsa í øðrum banum: Tey vilja ikki verða stýrd. Tey ynskja ikki bert leiðarar, men vilja sjálvi vera við at leiða. Um tað er beint at lata arbeidararnar vera við í avgerðum á arbeidsplásum hava nógv og long orðaskifti verið um, og eg haldi, at teir virkisleiðarar, sum ikki vilja hetta, ikki eru sína uppgávu vaksni.

Jú, mín sann - lógligt er

Ein lesari sendir okkum hesa myndina og spyr um tað er lógligt at parkera sum tað sæst á myndini.

Lesarin skrivur m. a.

Hetta er ikki fyrstu ferð, men til hvønn einasta fótbóltsdyst at bilar standa hálvir á gongubreytini og hálvir úti á vegnum. Í onkrum bili er fólk

í og í øðrum ongin.

Á myndini sæst eisini parkeringsforboðs-skeltið. Hvat vil tað siga, tá bilarnir standa álikavæl? spyr lesarin.

Runavíkar skúli

Hesir næmingar hava tikið realprógv við Runavíkar skúla: Bjarni Berg, Maibrit Berentsen, Poul Gothard Danielsen, Kirsten Lisbet Davidsen, Regin

Viðvíkjandi skeltinum er at siga, at tað setir bert forboð fyrri at parkera á tí síðuni sum skeltið stendur. Annars hava vit spurt politiið um bilarnar, sum vit sigga á myndini, hava loyvi at standa parkeraðir har. Tað hava teir, sigur politiið. Teir skulu bert lata so mikið vera eftir av gongubreytini, at fólk færingið, Orsøkin til, at bilarnir kunnu parkera »út og inn« er, at fleiri fáa pláss at standa har.

Sum uppkoyti kunnu vit siga, at eitt skjól var sett upp kring hornið, so ikki sást inn á vøllin, men vóru teir noyðdir at taka tað niður aftur, okkum kunnugt av teirri orsök at sýnið um hornið gjørdist ov vánaligt.

Debes, Anna Fuglø, Helena Hansen, Jákup Hansen, Sofus Ingvar Hansen, Anna Hejnesen, Sólfríða Sunrid Elisabeth Højgaard, Andreas Sigfríður Jacobsen, Dávar Jacobsen, Hendrik Jacobsen, Jacob Absalon Jacobsen, Katrin Egholm Jacobsen, Kristianna Susanna Jacobsen, Poul Albert Frits Jacobsen, Emil Simun Hentzar Jacobsen, Kristian Emil Joensen, Dania Sonja Joensen, Jóhannes Joensen, Jonhard Joensen, Maud Johannessen, Selma Johannessen, Sonja Kristina Frida Johansen, Justinus Leivssonur Justinussen, Kristianna Sólfríða Kallsoy, Ingvar Lamhauge, Inga Jastrid Magnussen, Anna Mikkelsen, Friðbjorg Sólheim Olsen, Ólavur Asafsson Olsen, Sonja Mittun Petersen, Agnar Poulsen, Kjartan Poulsen, Rudolf Arni Poulsen, Sólfríða Poulsen, Anton Rasmussen, Kára Rasmussen, Peter Sørensen og Simun í Tuni.